MAHIADDIN MD YASIN lwn. PP

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
MUHAMMAD JAMIL HUSSIN H
[PERMOHONAN JENAYAH NO: WA-44-38-04-2023]
24 OGOS 2023
[2023] CLJ (JT19)

Abstrak – *Perkataan 'organisasi' dalam takrif 'sekutu' dalam perenggan (c) s. 3 Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 ('Akta SPRM') tidak termasuk satu pertubuhan. 'Organisasi', dalam Akta SPRM, merujuk pada organisasi sebagaimana yang dinyatakan bawah perenggan (c) s. 3. 'Pertubuhan' pula merujuk pada pertubuhan yang didaftarkan bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966. Penggunaan perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' berdasarkan Akta SPRM adalah berasingan, berlainan dan merujuk pada dua entiti berbeza.*

UNDANG-UNDANG JENAYAH: *Kesalahan – Pegawai badan awam, iaitu Perdana Menteri dan Presiden parti politik, dituduh bawah empat pertuduhan menggunakan kedudukan untuk satu suapan iaitu wang bagi sekutunya – Permohonan mengetepikan dan membatalkan pertuduhan-pertuduhan – Dakwaan bahawa pertuduhan-pertuduhan cacat dan tidak sah di sisi undang-undang – Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009, s. 23(1)*

PROSEDUR JENAYAH: *Pertuduhan – Pertuduhan cacat – Pegawai badan awam, iaitu Perdana Menteri dan Presiden parti politik, dituduh dengan empat pertuduhan menggunakan kedudukan untuk satu suapan iaitu wang bagi sekutunya – Pertuduhan-pertuduhan bawah s. 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 – Permohonan mengetepikan dan membatalkan pertuduhan-pertuduhan – Dakwaan bahawa pertuduhan-pertuduhan tidak mendedahkan satu kesalahan bawah s. 23(1) dan kekurangan dari segi butiran – Sama ada pertuduhan-pertuduhan cacat dan tidak sah di sisi undang-undang – Sama ada kecacatan pada pertuduhan-pertuduhan boleh dipulihkan – Kanun Tatacara Jenayah, ss. 152, 153, 154, 156 & 422*

PERKATAAN & ISTILAH: *'sekutu' – Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 – Seksyen 3 – Sama ada pertubuhan yang didaftarkan bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966 'sekutu' seperti yang ditakrifkan bawah s. 3*

PERKATAAN & ISTILAH: *'organisasi' – Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 – Seksyen 3 – Sama ada 'organisasi' dan 'pertubuhan' berbeza – Sama ada 'organisasi' termasuk 'pertubuhan' – Sama ada 'organisasi' boleh diluaskan agar merangkumi satu 'pertubuhan'*

A ***PERKATAAN & ISTILAH:*** *'pertubuhan' – Akta Pertubuhan 1966 – Sama ada pertubuhan yang didaftarkan bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966 'sekutu' seperti yang ditakrifkan bawah s. 3 Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 – Sama ada 'organisasi' dan 'pertubuhan' berbeza – Sama ada 'pertubuhan' terangkum dalam 'organisasi'*

B Pemohon dituduh di Mahkamah Sesyen dengan, antara lain, empat pertuduhan bawah s. 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 ('Akta SPRM') kerana, sebagai seorang pegawai badan awam, iaitu selaku Perdana Menteri Malaysia dan Presiden Parti Pribumi Bersatu Malaysia ('PPBM'), menggunakan kedudukan beliau, untuk suapan bagi C sekutunya iaitu PPBM, iaitu wang berjumlah RM200 juta, RM1 juta, RM19.5 juta dan RM12 juta masing-masing daripada tiga syarikat berasingan dan seorang individu. Dalam permohonan ini, pemohon memohon perintah agar empat pertuduhan tersebut diketepikan atau dibatalkan dan agar dia dilepaskan dan dibebaskan daripada empat pertuduhan tersebut atau, secara D alternatif, agar empat pertuduhan tersebut dan prosiding jenayah dalam kes itu digantung secara kekal. Menyokong permohonan beliau, pemohon menghujahkan bahawa empat pertuduhan tersebut cacat dan tidak sah di sisi undang-undang kerana bercanggah dengan ss. 152 dan 154 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ') kerana keempat-empat itu tidak mendedahkan satu E kesalahan bawah s. 23(1) Akta SPRM dan kekurangan dari segi butiran. Pemohon menegaskan selanjutnya bahawa: (i) takrif 'sekutu', bawah s. 3 Akta SPRM, adalah menyeluruh dan terhad. Hanya lima kategori orang yang ditakrifkan sebagai 'sekutu'; (ii) PPBM adalah parti politik, iaitu sebuah pertubuhan yang didaftarkan bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966 ('AP') dan pertubuhan bukan 'sekutu' seperti yang ditakrifkan bawah s. 3 Akta SPRM; F dan (iii) perkataan 'organisasi', dalam takrif 'sekutu' bawah perenggan (c) s. 3 Akta SPRM, tidak termasuk satu pertubuhan.

Diputuskan (membenarkan permohonan; membatalkan keempat-empat pertuduhan dan melepaskan dan membebaskan pemohon):

G **(1)** Dalam Akta SPRM, terdapat perbezaan antara 'organisasi' dan 'pertubuhan'. 'Organisasi' merujuk pada organisasi sebagaimana yang dinyatakan bawah perenggan (c) s. 3 manakala 'pertubuhan' merujuk pada pertubuhan yang didaftarkan bawah s. 7 AP. Akta SPRM sendiri menggunakan kedua-dua perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' secara H berasingan dan berlainan. Oleh itu, perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' merujuk pada dua entiti berbeza. Perkataan 'organisasi' tidak boleh diluaskan agar merangkumi, antara lain, satu pertubuhan. Selain itu, perkataan 'pertubuhan' yang tidak dimasukkan bawah takrif 'sekutu' s. 3 Akta SPRM jelas menunjukkan hasrat Parlimen bahawa I takrif 'sekutu' tidaklah termasuk satu pertubuhan. Perkataan 'organisasi' dalam takrif sekutu dalam perenggan (c) s. 3 Akta SPRM tidak termasuk satu pertubuhan. PPBM satu pertubuhan, bukan sekutu seperti yang ditakrifkan bawah s. 3 Akta SPRM. (perenggan 52-54 & 58-60)

(2) Tujuan satu-satu pertuduhan adalah untuk memaklumkan seorang tertuduh tentang kesalahan yang dilakukannya supaya dia boleh menyediakan pembelaannya. Walau bagaimanapun, empat pertuduhan tersebut, yang menyatakan 'suapan bagi sekutunya PPBM', tidak mendedahkan satu kesalahan bawah s. 23(1) Akta SPRM. Pemohon dituduh dengan satu kesalahan yang tidak diperuntukkan oleh undang-undang. Pertuduhan yang tidak mendedahkan satu kesalahan bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah satu salah laksana keadilan. (perenggan 61-63 & 68)

(3) Peruntukan yang relevan bawah KTJ tentang pertuduhan adalah ss. 152 hingga 154. Empat pertuduhan tersebut mengandungi butir-butir yang disebut dalam s. 152 KTJ iaitu kesalahan yang dipertuduhkan iaitu menggunakan kedudukan untuk satu suapan; suapan bagi sekutunya PPBM; dan peruntukan undang-undang tentang kesalahan s. 23(1) Akta SPRM. Empat pertuduhan tersebut juga mengandungi butir-butir yang disebut dalam s. 153 KTJ iaitu masa dan tempat kesalahan dan orang yang memberikan suapan. Walau bagaimanapun, empat pertuduhan tersebut tidak mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan sebagaimana diperuntukkan bawah s. 154 KTJ. (perenggan 72 & 77-79)

(4) Seksyen 154 adalah peruntukan mandatori tentang butir-butir cara kesalahan dilakukan. Seksyen 154 KTJ memperuntukkan bahawa, apabila sifat kes itu adalah seumpama bahawa butir-butir yang disebut dalam s. 152 dan 153 tidak memberikan tertuduh notis mencukupi tentang perkara yang dia dituduh, pertuduhan hendaklah juga mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan setakat yang mencukupi bagi tujuan itu. Mengapa empat pertuduhan tersebut, untuk kesalahan sama bawah s. 23(1) Akta SPRM, tidak mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan iaitu sama ada pemohon membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa? Ini menimbulkan tanda tanya yang serius; seolah-olah pihak pendakwaan tidak pasti apakah kes yang ingin dibawa terhadap pemohon; membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa. (perenggan 79, 80, 81 & 88)

(5) Empat pertuduhan tersebut (i) kabur dan pemohon terkeliru dan tidak seharusnya dibiarkan membuat spekulasi; (ii) tidak memberi pemohon notis yang mencukupi tentang perkara yang beliau dituduh. Pemohon diprejudis apabila tidak tahu sifat sebenar kesalahan yang dilakukan dan tidak berupaya menyediakan pembelaan sewajarnya sebelum bermulanya perbicaraan; dan (iii) tidak mematuhi keperluan mandatori s. 154 KTJ dan ini bukan kesilapan, ketinggalan atau ketidakaturan. Pertuduhan cacat yang dikemukakan terhadap pemohon tidak boleh dipulihkan oleh s. 156 dan/atau s. 422 KTJ. (perenggan 104, 105 & 107)

Kes-kes yang dirujuk:

Abdul Azeez Abdul Rahim v. PP [2022] 1 LNS 1995 CA ***(dirujuk)***
Ahmad Hatta Kamaruzzaman v. PP [2023] 1 LNS 1028 HC ***(dirujuk)***
Ahmad Zubair Hj Murshid v. PP [2014] 9 CLJ 289 FC ***(dirujuk)***
Anuar Ghazali v. PP [2021] 2 CLJ 245 HC ***(dirujuk)***
C Mohamad v. PP [1974] 1 MLJ 25 ***(dirujuk)***
Dalip Bhagwan Singh v. PP [1997] 4 CLJ 645 FC ***(dibezakan)***
Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak v. PP & Other Appeals (No 4) [2022] 8 CLJ 393 FC ***(dirujuk)***
Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak v. PP [2022] 1 CLJ 491 CA ***(dibezakan)***
Emmanuel James Kalu v. PP [2017] 1 LNS 385 CA ***(dirujuk)***
Hamimah Idruss v. PP [2020] 6 CLJ 407 CA ***(dibezakan)***
Hari Bhadur Ghale v. PP [2012] 7 CLJ 789 FC ***(dirujuk)***
Karpal Singh & Anor v. PP [1991] 2 CLJ 1458; [1991] 1 CLJ (Rep) 183 SC ***(dirujuk)***
Karpal Singh Ram Singh v. PP & Another Appeal [2016] 8 CLJ 15 CA ***(dibezakan)***
Lee Lee Cheng v. Seow Peng Kwang [1959] 1 MLRA 246 ***(dirujuk)***
Lim Kheng Boon & Ors v. PP [1991] 1 LNS 64 ***(dibezakan)***
Mazlan Othman v. PP [2013] 1 CLJ 750 CA ***(dibezakan)***
Mohd Ismail Syed Merah v. PP & Other Appeals [2022] 5 CLJ 218 CA ***(dibezakan)***
Mohd Khir Toyo v. PP [2015] 8 CLJ 769 FC ***(dibezakan)***
PP v. Arul Kanda Kandasamy & Another Case [2023] 3 CLJ 770 HC ***(dirujuk)***
PP v. Dato' Saidin Thamby [2012] 4 CLJ 15 CA ***(dirujuk)***
PP v. Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak [2020] 8 CLJ 319 HC ***(dirujuk)***
PP v. Tan Tatt Eek & Other Appeals [2005] 1 CLJ 713 FC ***(dirujuk)***
PP v. Teoh Choon Teck [1962] 1 LNS 141 HC ***(dirujuk)***
Yoh Meng Heng v. PP [1969] 1 LNS 210 HC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing And Proceeds of Unlawful Activities Act 2001, ss. 4(1)(b), 87(1)
Companies Act 2016, s. 591(2)(a)
Courts of Judicature Act 1964, s. 30
Criminal Procedure Code, ss. 152, 153, 154, 156, 173(g), 422
Federal Constitution, arts. 5, 8, 145(3)
Malaysian Anti-Corruption Commission Act 2009, ss. 3(c), 23(1), 39(c), 71(1)
Penal Code, s. 405
Societies Act 1966, s. 7

Bagi pihak pemohon - Hisyam Teh Poh Teik, M Kumaraendran, Rosli Dahlan, Amer Hamzah Arshad, Chetan Jethwani, Dev Kumaraendran, Low Wei Loke, Kee Wei Lon, Teh See Khoon, Siti Sumayyah Jaafar & Joshua Tay; T/n Chetan Jethwani & Co
Bagi pihak responden - Wan Shaharuddin Wan Ladin, Ahmad Akram Gharib, Nor Asma Ahmad, Noralis Mat, Poh Yih Tinn & Zander Lim Wai Keong; TPR

Dilaporkan oleh Najib Tamby

PENGHAKIMAN

Muhammad Jamil Hussin H:

Pendahuluan

[1] Pemohon Tan Sri Mahiaddin bin Md Yasin, mantan Perdana Menteri Malaysia melalui notis usul bertarikh 18 April 2023 (kandungan 1) memohon perintah-perintah berikut:

(i) bahawa empat pertuduhan di bawah s. 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia (Akta SPRM) dalam Kes No. WA-61R-5-03/2023 di Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur diketepikan atau dibatalkan; dan

(ii) bahawa dia dilepaskan dan dibebaskan dari empat pertuduhan tersebut; atau

(iii) bahawa secara alternatif, empat pertuduhan tersebut dan prosiding jenayah dalam kes tersebut digantung secara kekal.

[2] Pemohon mengikrarkan suatu afidavit sokongan (kandungan 2) bagi menyokong permohonannya.

[3] Responden memfailkan suatu afidavit jawapan yang diikrarkan oleh Timbalan Pendakwa Raya (TPR) Lim Wai Keong (kandungan 4) menentang permohonan pemohon.

[4] Pemohon mengikrarkan suatu afidavit balasan (kandungan 8) kepada afidavit jawapan responden.

Asas Permohonan Pemohon

[5] Asas permohonan pemohon ialah empat pertuduhan tersebut cacat dan tidak sah di sisi undang-undang (defective and bad in law).

[6] Pemohon bersandarkan kepada dua alasan berikut:

(i) bercanggahan dengan s. 152 Kanun Tatacara Jenayah (KTJ) empat pertuduhan tersebut tidak mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM; dan

(ii) bercanggahan dengan s. 154 KTJ empat pertuduhan tersebut kekurangan dalam butir-butir.

Latar Belakang Fakta

[7] Pada 10 Mac 2023, pemohon dituduh di Mahkamah Sesyen 9 Kuala Lumpur dengan empat pertuduhan di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[8] Pemohon minta dibicarakan atas empat pertuduhan tersebut.

[9] Pada tarikh sama, pemohon dituduh di Mahkamah Sesyen 14 Kuala Lumpur dengan dua pertuduhan di bawah s. 4(1)(b) dibaca bersama-sama s. 87(1) Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram 2001 (AMLATFPUA).

[10] Pemohon minta dibicarakan atas dua pertuduhan tersebut.

[11] Pada 13 Mac 2023, pemohon dituduh di Mahkamah Sesyen 1 Shah Alam, Selangor dengan satu pertuduhan di bawah s. 4(1)(b) dibaca bersama-sama s. 87(1) AMLATFPUA.

[12] Pemohon minta dibicarakan atas pertuduhan tersebut.

[13] Di atas permohonan responden, Hakim Mahkamah Sesyen 1 Shah Alam, Selangor memindahkan kes tersebut ke Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur.

Kuasa Sedia Ada Mahkamah

[14] Mahkamah Tinggi mempunyai kuasa sedia ada untuk mengetepikan dan membatalkan pertuduhan atau menggantung pertuduhan secara kekal.

[15] Dalam *Ahmad Zubair Hj Murshid v. PP* [2014] 9 CLJ 289, Mahkamah Persekutuan menyatakan seperti berikut:

> [25] In the present case both the High Court and the Court of Appeal held that the High Court has inherent power to set aside and quash or stay the charges permanently against the appellant. Historically the doctrine of inherent power which allowed the High Court to prevent an oppressive and *mala fide* prosecution, abuse of process and to do wrong in the administration of justice has its origin in the English common law. Such doctrine can be traced in the following cases:
>
> (a) *Metropolitan Bank Ltd & Anor v. Poolev* [1881-1885] All ER Rep 949, where it was held:
>
> > There is an inherent power in every court of justice to stay a manifestly vexatious suit and to prevent vexatious suit and so protect itself from an abuse of its procedure ...
>
> (b) In *Connelly v. Deputy Public Prosecutor* [1964] 2 All ER 401 at p. 409, Lord Morris of Borth-Y-Gest said:
>
> > There can be no doubt that a court which is endowed with a particular jurisdiction has powers which are necessary to enable it to act effectively within such jurisdiction. I would regard them as powers which are inherent in its jurisdiction. A court must enjoy such powers in order to enforce its rules of practice and to suppress any abuses of its process and to defeat any attempted thwarting of its process.

> The power (which its inherent in a court's jurisdiction) to prevent abuses of its process and to control its own procedure must in a criminal court include a power to safeguard an accused person from oppression or prejudice.

(c) In *Mills v. Cooper* [1967] 2 All ER 100, at p. 104 Lord Parker CJ said:

> Every Court has undoubtedly a right in its discretion to decline to hear proceedings on the ground that there are oppressive and an abuse of the process of the court ...

(26) Although we accept the forgoing principles stated above as the correct statement of the law, we must caution ourselves that the inherent powers of the court must be exercised in exceptional circumstances to prevent undue oppression and abuse of the process of the court ...

[16] Dalam *Karpal Singh & Anor v. PP* [1991] 2 CLJ 1458; [1991] 1 CLJ (Rep) 183; [1991] 2 MLJ 544, Mahkamah Agung menyatakan seperti berikut:

> ... Our considered opinion is that the English doctrine of inherent jurisdiction is hardly applicable in the subordinate courts but the High Court may invoke such prerogative powers in rare instances where it is right to do justice to the accused ...

[17] Kuasa sedia ada tidak boleh dilaksanakan sewenang-wenangnya. Hanya dalam kes-kes tertentu sahaja kuasa sedia ada boleh dilaksanakan. Kuasa sedia ada mestilah dilaksanakan dalam hal keadaan luar biasa sahaja bagi mengelakkan penindasan dan penyalahgunaan proses mahkamah.

[18] Dalam kes *Ahmad Zubair Hj Murshid v. PP* (*supra*) Mahkamah Persekutuan menyatakan seperti berikut:

> [26] ... we must caution ourselves that the inherent powers of the court must be exercised in exceptional circumstances to prevent undue oppression and abuse of the process of the court ...

[19] Mahkamah tidak boleh melaksanakan kuasa sedia ada berhubung mana-mana perkara yang diliputi oleh peruntukan khusus undang-undang atau pelaksanaannya akan melanggar mana-mana peruntukan khusus undang-undang.

[20] Dalam *Ahmad Zubair Hj Murshid v. PP* (*supra*), Mahkamah Persekutuan menyatakan seperti berikut:

> [26] ... As such we may hasten to add that the inherent jurisdiction of the court is therefore not as wide as it seems to be. Much depends on the facts and circumstances and clearly the court cannot exercise its inherent jurisdiction in respect of any matter covered by specific provisions of the law or if its exercise would infringe any specific provisions of the law ...

[21] Di samping itu juga, mahkamah hanya akan melaksanakan kuasa sedia ada apabila terdapat salah laksana keadilan.

[22] Dalam *Karpal Singh & Anor v. PP* (*supra*) Mahkamah Agung menyatakan seperti berikut:

> In matters like criminal law of a purely domestic nature, our view is that the court will only exercise its inherent powers when there is miscarriage of justice ...

[23] Sebagai contoh, mahkamah melaksanakan kuasa sedia: dalam *Abdul Azeez Abdul Rahim v. PP* [2022] 1 LNS 1995, Mahkamah Rayuan mengetepikan pertuduhan pindaan ketiga, ketujuh, kelapan dan kesembilan di bawah AMLATFPUA terhadap perayu; dalam *Anuar Ghazali v. PP* [2021] 2 CLJ 245; [2021] 9 MLJ 409, Mahkamah Tinggi membatalkan dua pertuduhan pindaan di bawah s. 405 Kanun Keseksaan terhadap pemohon; dan dalam *Ahmad Hatta Kamaruzzaman v. PP* [2023] 1 LNS 1028, mahkamah ini mengetepikan dan membatalkan pertuduhan di bawah s. 591(2)(a) Akta Syarikat 2016 terhadap pemohon.

Pertuduhan Terhadap Pemohon

[24] Empat pertuduhan terhadap pemohon di bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah dirangka seperti berikut:

> Pertuduhan pertama
>
> Bahawa kamu di antara 8 Februari 2021 dan 25 Februari 2021, di Pejabat Perdana Menteri, Blok Utama, Bangunan Perdana Putra, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, di dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, sebagai seorang pegawai badan awam, iaitu Perdana Menteri Malaysia dan Presiden Parti Pribumi Bersatu Malaysia, telah menggunakan kedudukan kamu untuk satu suapan, iaitu wang berjumlah RM200,000,000.00 (Ringgit Malaysia Dua Ratus Juta) daripada Bukhary Equity Sdn. Bhd., bagi sekutu kamu iaitu Parti Pribumi Bersatu Malaysia, oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 yang boleh dihukum di bawah seksyen 24(1) Akta yang sama.
>
> Pertuduhan kedua
>
> Bahawa kamu di antara 1 Mac 2020 dan 20 Ogos 2021, di Pejabat Perdana Menteri, Blok Utama, Bangunan Perdana Putra, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, di dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, sebagai seorang pegawai badan awam, iaitu Perdana Menteri Malaysia dan Presiden Parti Pribumi Bersatu Malaysia, telah menggunakan kedudukan kamu untuk satu suapan, iaitu wang berjumlah RM1,000,000.00 (Ringgit Malaysia Satu Juta) daripada syarikat Nepturis Sdn. Bhd., bagi sekutu kamu iaitu Parti Pribumi Bersatu Malaysia, oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 yang boleh dihukum di bawah seksyen 24(1) Akta yang sama.

Pertuduhan ketiga

Bahawa kamu di antara 1 Mac 2020 dan 20 Ogos 2021 di Pejabat Perdana Menteri, Blok Utama, Bangunan Perdana Putra, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, di dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, sebagai seorang pagawai badan awam, iaitu Perdana Menteri Malaysia dan Presiden Parti Pribumi Bersatu Malaysia, telah menggunakan kedudukan kamu untuk satu suapan, iaitu wang berjumlah RM19,500,000.00 (Ringgit Malaysia Sembilan Belas Juta Lima Ratus Ribu) daripada syarikat Mamfor Sdn. Bhd., bagi sekutu kamu iaitu Parti Pribumi Bersatu Malaysia, oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 yang boleh dihukum di bawah seksyen 24(1) Akta yang sama.

Pertuduhan keempat

Bahawa kamu di antara 1 Mac 2020 dan 20 Ogos 2021, di Pejabat Perdana Menteri, Blok Utama, Bangunan Perdana Putra, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, di dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, sebagai seorang pegawai badan awam, iaitu Perdana Menteri Malaysia dan Presiden Parti Pribumi Bersatu Malaysia, telah menggunakan kedudukan kamu untuk satu suapan, iaitu wang berjumlah RM12,000,000.00 (Ringgit Malaysia Dua Belas Juta) daripada Azman bin Yusoff (No. K/P:720103-11-5747), bagi sekutu kamu iaitu Parti Pribumi Bersatu Malaysia, oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 yang boleh dihukum di bawah seksyen 24(1) Akta yang sama.

Keputusan Mahkamah

[25] Saya telah menimbang hujahan bertulis, hujahan balasan bertulis, hujahan balasan lanjutan bertulis dan hujahan lisan peguam pemohon dan hujahan bertulis, hujahan balasan bertulis dan hujahan lisan TPR serta nas undang-undang yang dirujuk.

[26] Hujahan TPR bahawa Mahkamah Sesyen boleh menangani isu perlembagaan di bawah s. 30 Akta Mahkamah Kehakiman 1964; bahawa s. 173(g) KTJ terpakai untuk menangani isu pertuduhan tidak berasas dan permohonan pemohon adalah suatu penyalahgunaan proses mahkamah; bahawa kuasa Peguam Negara di bawah per. 145(3) Perlembagaan Persekutuan untuk memulakan suatu prosiding jenayah; dan bahawa empat pertuduhan tersebut dirujuk sebagai kesalahan salah guna kuasa, tidak mempunyai merit.

[27] Pemohon tidak membangkitkan apa-apa isu perlembagaan, maka s. 30 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 tidak relevan dan tidak terpakai. Seksyen 173(g) KTJ tidak relevan dan permohonan pemohon bukan suatu penyalahgunaan proses mahkamah. Pemohon berhak memohon melalui notis usul kepada Mahkamah Tinggi untuk mengetepikan atau membatalkan pertuduhan terhadapnya (lihat *Karpal Singh & Anor v. PP (supra)*). Pemohon tidak mempertikaikan kuasa budi bicara Peguam Negara di bawah

per. 145(3) Perlembagaan Persekutuan. Dalam *Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak v. PP & Other Appeals (No 4)* [2022] 8 CLJ 393, Mahkamah Persekutuan juga menggunakan perkataan salah guna kuasa bagi kesalahan di bawah s. 23 Akta SPRM.

[28] Responden mengakui bahawa mahkamah boleh membatalkan empat pertuduhan tersebut jika empat pertuduhan tersebut cacat.

[29] Saya memutuskan permohonan pemohon atas merit. Sekarang saya menimbang alasan yang disandarkan oleh pemohon.

Alasan (i): Tiada Kesalahan Yang Didedahkan

[30] Peguam pemohon berhujah:

(i) empat pertuduhan tersebut cacat;

(ii) tiada kesalahan yang didedahkan dalam empat pertuduhan tersebut;

(iii) takrif sekutu di bawah s. 3 Akta SPRM adalah exhaustive (menyeluruh) dan restrictive (terhad). Terdapat hanya lima kategori orang yang ditakrifkan sebagai sekutu;

(iv) Parti Pribumi Bersatu Malaysia (PPBM) adalah parti politik yang didaftarkan di bawah s. 7 Akta Pertubuhan dan sebuah pertubuhan. Pertubuhan bukan sekutu seperti ditakrifkan di bawah s. 3 Akta SPRM; dan

(v) perkataan organisasi dalam takrif sekutu di perenggan (c) s. 3 Akta SPRM tidak termasuk suatu pertubuhan.

[31] TPR berhujah:

(i) empat pertuduhan tersebut tidak cacat;

(ii) empat pertuduhan tersebut mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM;

(iii) perkataan 'organisasi' dalam takrif sekutu di perenggan (c) s. 3 Akta SPRM merangkumi suatu pertubuhan;

(iv) perkataan 'organisasi' adalah sinonim dengan perkataan 'pertubuhan' yang membawa maksud sama iaitu kesatuan orang-orang dalam suatu kumpulan untuk tujuan tertentu yang sama; dan

(v) PPBM sebuah pertubuhan parti politik yang terdiri daripada orang-orang yang disatukan untuk tujuan sama adalah organisasi dalam takrif sekutu di perenggan (c) s. 3 Akta SPRM.

[32] Empat pertuduhan tersebut terhadap pemohon adalah bagi kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[33] Seksyen 23(1) Akta SPRM memperuntukkan seperti berikut:

> 23. (1) Mana-mana pegawai badan awam yang menggunakan jawatan atau kedudukannya untuk apa-apa suapan, sama ada bagi dirinya sendiri, saudaranya atau sekutunya, melakukan suatu kesalahan.

[34] Kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah bagi pegawai badan awam yang menggunakan jawatan atau kedudukan untuk satu suapan, sama ada bagi dirinya sendiri, saudaranya atau sekutunya.

[35] Empat pertuduhan terhadap pemohon adalah kesalahan menggunakan kedudukan untuk satu suapan bagi sekutunya PPBM. Empat pertuduhan tersebut menyatakan pemohon sebagai seorang pegawai badan awam iaitu Perdana Menteri Malaysia dan Presiden PPBM telah menggunakan kedudukannya untuk satu suapan iaitu sejumlah wang dan suapan itu bagi sekutunya PPBM.

[36] PPBM adalah suatu pertubuhan yang didaftarkan di bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966.

[37] Pemohon menegaskan bahawa PPBM yang merupakan suatu pertubuhan yang didaftarkan di bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966 tidak boleh ditakrifkan sebagai sekutu sebagaimana takrif sekutu di bawah s. 3 Akta SPRM perenggan (c) mana-mana organisasi. Parlimen tidak mungkin berhasrat perkataan 'organisasi' juga termasuk suatu 'pertubuhan'. Akta SPRM menggunakan perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' secara berasingan dan berlainan maka perkataan tersebut hendaklah diberikan makna yang berbeza. Perkataan pertubuhan tidak dimasukkan ke dalam takrif 'sekutu' adalah hasrat Parlimen untuk mengecualikan pertubuhan yang termasuk parti politik daripada pemakaian kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[38] Isu dalam alasan (i) ialah sama ada pertubuhan yang didaftarkan di bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966 adalah sekutu sebagaimana takrif di bawah s. 3 Akta SPRM. Jika bukan, maka empat pertuduhan tersebut tidak mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[39] Takrif sekutu di bawah s. 3 Akta SPRM adalah seperti berikut:

> "sekutu", berhubungan dengan seseorang, ertinya:
>
> (a) mana-mana orang yang merupakan penama atau pekerja orang itu;
>
> (b) mana-mana orang yang menguruskan hal ehwal orang itu;
>
> (c) mana-mana organisasi yang orang itu, atau mana-mana penamanya, menjadi pekongsinya, atau orang yang bertanggungjawab bagi atau mengawal, atau yang mempunyai kepentingan mengawal dalam, perniagaannya atau hal ehwalnya;
>
> (d) mana-mana perbadanan mengikut Akta Syarikat 1965 [Akta 125], yang orang itu, atau mana-mana penamanya, menjadi pengarahnya atau bertanggungjawab bagi atau mengawal perniagaan atau hal

A ehwalnya, atau yang dalamnya orang itu, bersendirian atau bersama dengan mana-mana penamanya, mempunyai kepentingan mengawal, atau syer yang nilainya berjumlah tidak kurang daripada tiga puluh peratus daripada modal terbitan keseluruhan perbadanan itu; atau

(e) pemegang amanah mana-mana amanah, jika:

B (i) amanah itu telah diwujudkan oleh orang itu; atau

(ii) nilai keseluruhan aset yang disumbangkan oleh orang itu kepada amanah itu pada bila-bila masa, sama ada sebelum atau selepas amanah itu diwujudkan, berjumlah, pada bila-bila masa, tidak kurang daripada dua puluh peratus daripada keseluruhan
C nilai aset amanah itu.

[40] Takrif 'sekutu' di bawah s. 3 Akta SPRM menggunakan perkataan "ertinya" (means). Justeru takrif 'sekutu' adalah menyeluruh (exhaustive) dan terhad (restrictive). Ini kerana perkataan "ertinya" digunakan selepas perkataan sekutu.

D **[41]** Dalam *Emmanuel James Kalu v. PP* [2017] 1 LNS 385; [2017] MLRAU 173, Mahkamah Rayuan menyatakan seperti berikut:

> [18] It is to be noted that para 13(1) of the Schedule contains the words "means" and "includes" at the same time. This is significant. *NS Bindra's*
E *Interpretation of Statutes*, Tenth Edn. at p 1646 had this to say:
>
> > It is well-known that the legislature uses the word "mean" where it wants to exhaust the significance of the term 'defined' and ...
>
> And on the word 'means', it says this at p. 1674:
>
> > Generally, when definition of a word begins with 'means' it is
F indicative of the fact that the meaning of the word has been restricted; that is to say, it would not mean anything else but what has been indicated in the definition itself.

[42] Responden tidak mempertikaikan bahawa takrif 'sekutu' di bawah s. 3 Akta SPRM adalah menyeluruh (exhaustive) dan terhad (restrictive).

G **[43]** Justeru, di bawah s. 3 Akta SPRM hanya terdapat lima kategori orang yang ditakrifkan sebagai 'sekutu'.

[44] Kategori orang yang relevan di sini ialah di bawah perenggan (c) mana-mana organisasi.

H **[45]** Perenggan (c) s. 3 Akta SPRM menyatakan seperti berikut:

> mana-mana organisasi yang orang itu, atau mana-mana penamanya, menjadi pekongsinya, atau orang yang bertanggungjawab bagi atau mengawal, atau yang mempunyai kepentingan mengawal dalam,
I perniagaannya atau hal ehwalnya.

[46] Pada pandangan saya, Akta SPRM memberikan perbezaan yang jelas antara organisasi dan pertubuhan. Ini boleh dilihat daripada Akta SPRM sendiri yang menggunakan kedua-dua perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan'.

[47] Seksyen 3 Akta SPRM memberikan takrif "badan awam" termasuklah:

> (e) mana-mana pertubuhan yang didaftarkan di bawah subseksyen 7(1) Akta Pertubuhan 1966;
>
> (l) mana-mana pertubuhan, kesatuan, organisasi atau badan yang ditetapkan oleh Menteri dari semasa ke semasa melalui perintah yang disiarkan dalam Warta.

[48] Seksyen 71(1) Akta SPRM memperuntukkan seperti berikut:

> 71(1) Menteri boleh, dari semasa ke semasa, melalui perintah yang disiarkan dalam Warta, menetapkan mana-mana pertubuhan, kesatuan, organisasi atau badan sebagai badan awam.

[49] Dalam Penyata Rasmi Parlimen Dewan Rakyat Bil. 76 bertarikh 15 Disember 2008, YB Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz Menteri di Jabatan Perdana Menteri menyatakan seperti berikut:

> Perluasan tafsiran bagi badan awam ini membolehkan SPRM mengambil tindakan ke atas mana-mana pertubuhan, badan, kesatuan dan organisasi kerana mereka turut menerima bantuan kewangan daripada pihak kerajaan. Walaupun Menteri mempunyai kuasa mengeluarkan perintah yang disiarkan dalam warta untuk menentukan mana-mana pertubuhan, badan, kesatuan dan organisasi sebagai badan awam dalam Akta Pencegahan Rasuah 1997, adalah wajar sekiranya tafsiran tersebut diperluas dan dinyatakan secara khusus dalam rang undang-undang ini bagi membolehkan tindakan segera diambil oleh pihak suruhanjaya.

[50] Apabila Akta SPRM sendiri menggunakan perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' secara berasingan dan berlainan maka perkataan tersebut merujuk kepada perkara yang berbeza.

[51] Dalam *Lee Lee Cheng v. Seow Peng Kwang* [1959] 1 MLRA 246, Mahkamah Rayuan menyatakan seperti berikut:

> [26] It is axiomatic that when different words are used in a statute they refer to different things and this is particularly so where the different words are, as here, used repeatedly. This leads to the view that in the Ordinance there is a distinction between the jurisdiction of a Court and its powers, and ...

[52] Jelas kepada saya bahawa di dalam Akta SPRM terdapat perbezaan antara 'organisasi' dan 'pertubuhan'. Organisasi merujuk kepada 'organisasi' sebagaimana yang dinyatakan di bawah perenggan (c) s. 3 Akta SPRM manakala 'pertubuhan' merujuk kepada pertubuhan yang didaftarkan di bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966.

[53] Saya tidak setuju dengan hujahan TPR bahawa perkataan 'organisasi' dalam takrif 'sekutu' di perenggan (c) s. 3 Akta SPRM merangkumi suatu pertubuhan.

[54] Akta SPRM sendiri menggunakan kedua-dua perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' secara berasingan dan berlainan. Maka, perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' merujuk kepada dua entiti yang berbeza. Perkataan organisasi tidak boleh diperluas untuk merangkumi antara lain suatu pertubuhan.

[55] Makna kamus (dictionary meaning) perkataan 'organisasi' seperti dihujahkan oleh TPR tidak boleh diterima pakai kerana ia membuatkan perkataan pertubuhan dalam ss. 3 dan 71(1) Akta SPRM redundant (lihat *PP v. Tan Tatt Eek & Other Appeals* [2005] 1 CLJ 713; [2005] 2 MLJ 685).

[56] Memang benar tujuan Akta SPRM ialah bagi pencegahan rasuah. Namun begitu, bagi perkataan yang nyata dan jelas perkataan itu mesti diberikan maknanya secara semula jadi dan biasa (lihat *Hari Bhadur Ghale v. PP* [2012] 7 CLJ 789; [2012] 6 MLJ 597; *PP v. Tan Tatt Eek & Other Appeals* (*supra*)).

[57] Akta SPRM dengan nyata dan jelas menggunakan kedua-dua perkatan 'organisasi' dan 'pertubuhan'. Makna secara semula jadi dan biasa perkataan 'organisasi' dan 'pertubuhan' ialah organisasi dan pertubuhan adalah dua entiti berbeza, terdapat perbezaan antara organisasi dan pertubuhan dan organisasi tidak boleh diperluas untuk merangkumi suatu pertubuhan.

[58] Jika hasrat Parlimen menghendaki takrif 'sekutu' di bawah s. 3 Akta SPRM termasuk suatu pertubuhan yang didaftarkan di bawah s. 7 Akta Pertubuhan 1966 maka seharusnya perkataan 'pertubuhan' dimasukkan di bawah takrif 'sekutu', sebagaimana perkataan 'pertubuhan' dimasukkan di bawah takrif badan awam s. 3 Akta SPRM. Perkataan 'pertubuhan' tidak dimasukkan di bawah takrif sekutu s. 3 Akta SPRM menunjukan dengan jelas hasrat Parlimen bahawa takrif 'sekutu' tidak termasuk suatu pertubuhan.

[59] Pada pandangan saya, perkataan 'organisasi' dalam takrif 'sekutu' di perenggan (c) s. 3 Akta SPRM tidak termasuk suatu pertubuhan.

[60] Suapan bagi sekutunya PPBM adalah suatu elemen kesalahan bagi kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM. PPBM suatu pertubuhan bukan sekutu seperti ditakrifkan di bawah s. 3 Akta SPRM.

[61] Empat pertuduhan tersebut yang menyatakan suapan bagi sekutunya PPBM tidak mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[62] Jelas kepada saya pemohon dituduh dengan suatu kesalahan yang tidak diperuntukkan oleh undang-undang (offence unknown in law).

[63] Empat pertuduhan tersebut cacat kerana tidak mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[64] Pertuduhan yang tidak mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah suatu salah laksana keadilan.

[65] Dalam *C Mohamad v. PP* [1974] 1 MLJ 25, Mahkamah Tinggi menyatakan seperti berikut:

> ... Since the charge does not disclose any offence known to law, it is not necessary nor desirable for me to consider the provisions of the Criminal Procedure Code as urged by the learned Deputy Public Prosecutor because there is an apparent miscarriage of justice.

Alasan (ii): Kekurangan Dalam Butir-butir

[66] Peguam pemohon berhujah:

(i) empat pertuduhan tersebut cacat;

(ii) empat pertuduhan tersebut bercanggahan dengan s. 154 KTJ kerana tidak menyatakan cara pemohon melakukan kesalahan menggunakan kedudukan;

(iii) empat pertuduhan tersebut adalah kabur (vague), tiada notis secukupnya diberikan kepada pemohon dan pemohon tidak boleh memberikan arahan wajar kepada peguam dalam persediaan bagi pembelaan dirinya;

(iv) kecacatan itu tidak boleh dipulihkan oleh s. 156 dan/atau s. 422 KTJ; dan

(v) hak pemohon untuk suatu perbicaraan adil dan perlindungan sama rata di bawah per. 5 dan per. 8 Perlembagaan Persekutuan telah dicabuli.

[67] TPR berhujah:

(i) tiada sebarang asas bahawa empat pertuduhan tersebut cacat.

(ii) semua kehendak ss. 152, 153 dan 154 KTJ telah dipenuhi;

(iii) undang-undang dan nas undang-undang berkenaan s. 23(1) Akta SPRM tidak mewajibkan untuk menyatakan cara kesalahan dilakukan oleh pemohon;

(iv) cara pemohon melakukan kesalahan bersifat evidential yang dikemukakan ketika perbicaraan;

(v) empat pertuduhan tersebut mengandungi butir-butir lengkap dan memberikan notis mencukupi bagi pemohon menyediakan pembelaannya; dan

(vi) tiada pelanggaran per. 5 dan per 8 Perlembagaan Persekutuan.

[68] Tujuan suatu pertuduhan ialah untuk maklumkan tertuduh kesalahan yang dilakukan supaya dia boleh menyediakan pembelaannya (lihat *PP v. Dato' Saidin Thamby* [2012] 4 CLJ 15).

[69] Adalah penting bahawa seseorang yang dituduh dengan pertuduhan diberikan butir-butir mencukupi supaya dia tahu apa pertuduhan terhadapnya, dan untuk dia menyediakan pembelaannya.

[70] Dalam *Yoh Meng Heng v. PP* [1969] 1 LNS 210; [1970] 1 MLJ 14, Mahkamah Tinggi menyatakan seperti berikut:

> In my view, it is essential that a person accused of a charge should be given sufficient particulars to know just what the charge against him is, so that he may rebut it. It is embarrassing to the defence not to know just what he is alleged to have contravened ...

[71] Dalam *PP v. Teoh Choon Teck* [1962] 1 LNS 141; [1963] 29 MLJ 34, Mahkamah Tinggi menyatakan seperti berikut:

> If there be any one principle of criminal law and justice clearer and more obvious than all others, it is that the offence imputed must be positively and precisely stated, so that the accused may certainly know with what he is charged, and be prepared to answer the charge as best he may.

[72] Peruntukan yang relevan di bawah KTJ mengenai pertuduhan ialah ss. 152 hingga 154.

[73] Seksyen 152 KTJ memperuntukkan seperti berikut:

> 152. (1) Every charge under this Code shall state the offence with which the accused is charged.
>
> (2) If the law which creates the offence gives it any specific name the offence may be described in the charge by that name only.
>
> (3) If the law which creates the offence does not give it any specific name so much of the definition of the offence must be stated as to give the accused notice of the matter with which he is charged.
>
> (4) The law and section of the law against which the offence is said to have been commited shall be mentioned in the charge.
>
> (5) ...
>
> (6) ...

[74] Seksyen 153 KTJ memperuntukkan seperti berikut:

> 153. (1) The charge shall contain such particulars as to the time and place of the alleged offence and the person, if any, against whom or the thing, if any, in respect of which it was committed as are reasonably sufficient to give the accused notice of the matter with which he is charged.
>
> (2) ...
>
> (3) ...

[75] Seksyen 154 KTJ memperuntukkan seperti berikut:

> 154. When the nature of the case is such that the particulars mentioned in sections 152 and 153 do not give the accused sufficient notice of the matter with which he is charged, the charge shall also contain such particulars of the manner in which the alleged offence was committed as will be sufficient for that purpose.
>
> Illustrations
>
> ...

[76] Kesalahan yang mana pemohon dituduh ialah di bawah s. 23(1) Akta SPRM.

[77] Empat pertuduhan tersebut mengandungi butir-butir yang disebut dalam s. 152 KTJ iaitu kesalahan yang dipertuduhkan (menggunakan kedudukan untuk satu suapan); suapan bagi sekutunya PPBM; dan peruntukan undang-undang mengenai kesalahan (s. 23(1) Akta SPRM).

[78] Empat pertuduhan tersebut juga mengandungi butir-butir yang disebut dalam s. 153 KTJ iaitu masa dan tempat kesalahan dan orang yang memberikan suapan.

[79] Bagaimanapun, empat pertuduhan tersebut tidak mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan sebagaimana diperuntukkan di bawah s. 154 KTJ.

[80] Seksyen 154 KTJ memperuntukkan apabila sifat kes itu adalah seumpama bahawa butir-butir yang disebut dalam ss. 152 dan 153 KTJ tidak memberikan tertuduh notis mencukupi perkara yang dia dituduh, pertuduhan hendaklah juga mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan setakat yang mencukupi bagi tujuan itu.

[81] Seksyen 154 KTJ adalah peruntukan mandatori mengenai butir-butir cara kesalahan dilakukan.

[82] Pemohon menegaskan butir-butir dalam empat pertuduhan tersebut tidak mencukupi. Bercanggahan dengan s. 154 KTJ, responden gagal mengkhususkan bagaimana kesalahan salah guna kuasa telah dilakukan. Dia tidak seharusnya dibiarkan untuk membuat spekulasi bagaimana dia telah salah guna kedudukan ketika menjadi Perdana Menteri ini mengakibatkan dia tidak berupaya memberikan arahan wajar kepada peguam untuk menyediakan pembelaan dan/atau menghantar representasi bagi pertimbangan responden sebelum perbicaraan bermula. Hak asasi untuk suatu perbicaraan adil di bawah per. 5 Perlembagaan Persekutuan telah dicabuli.

[83] Isu dalam alasan (ii) ialah sama ada empat pertuduhan tersebut memberikan pemohon notis mencukupi perkara yang dia dituduh. Jika tidak, maka empat pertuduhan tersebut hendaklah juga mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan.

[84] Saya perturunkan di sini pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM dalam dua kes yang dirujuk kepada mahkamah ini oleh peguam pemohon.

[85] Dalam kes *PP v. Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak* [2020] 8 CLJ 319, (Mahkamah Tinggi) pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah dirangka seperti berikut:

> Bahawa kamu antara 17 Ogos 2011 dan 8 Februari 2012, di Pejabat Perdana Menteri, Presint 1, Putrajaya, di dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, sebagai seorang pegawai badan awam, iaitu Perdana Menteri dan Menteri Kewangan Malaysia, telah menggunakan jawatan untuk suapan bagi diri kamu berjumlah empat puluh dua juta Ringgit Malaysia (RM42,000,000.00) apabila kamu telah terlibat dalam keputusan bagi pihak Kerajaan Malaysia untuk memberikan jaminan kerajaan bagi pinjaman-pinjaman berjumlah empat billion Ringgit Malaysia (RM4,000,000,000.00) daripada Kumpulan Wang Persaraan (Diperbadankan) kepada SRC International Sdn Bhd, oleh yang demikian kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen 23 Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 [Akta 694] yang boleh dihukum di bawah seksyen 24 Akta yang sama.

[86] Dalam kes *PP v. Arul Kanda Kandasamy & Another Case* [2023] 3 CLJ 770, pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah dirangka seperti berikut:

> Bahawa kamu di antara 22 Februari 2016 dan 26 Februari 2016, di Kompleks Jabatan Perdana Menteri, Pusat Pentadbiran Kerajaan Persekutuan, di dalam Wilayah Persekutuan Putrajaya, sebagai seorang pegawai badan awam iaitu Perdana Menteri Malaysia dan Menteri Kewangan Malaysia telah menggunakan kedudukan kamu untuk mendapatkan suapan bagi diri kamu sendiri, iaitu, perlindungan daripada tindakan sivil atau jenayah berkaitan peranan kamu di dalam perjalanan operasi Syarikat 1 Malaysia Development Berhad (1MDB) dengan cara mengambil tindakan mengarahkan Laporan Pengauditan 1MDB yang telah dimuktamadkan oleh Ketua Audit Negara dipinda seperti di Lampiran A sebelum laporan berkenaan dimuktamadkan semula dan dibentangkan kepada Jawatankuasa Kira-Kira Wang Awam Negara (PAC), yang mengenainya kamu secara langsung mempunyai kepentingan, oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 23(1) Akta Suruhanjaya Pencegahan Rasuah Malaysia 2009 (Akta 694) yang boleh dihukum di bawah seksyen 24(1) Akta yang sama.

[87] Dalam dua kes di atas pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan iaitu telah terlibat dalam keputusan bagi pihak Kerajaan Malaysia berhubung suatu perkara (*PP v. Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak* (*supra*)) dan dengan cara mengambil tindakan berhubung suatu perkara (*PP v. Arul Kanda Kandasamy & Another Case* (*supra*)).

[88] Mengapa dalam kes pemohon empat pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM tidak mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan sama ada pemohon membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa. Ini menimbulkan tanda tanya yang serius. Seolah-olah pihak pendakwaan tidak pasti apakah kes yang ingin dibawa terhadap pemohon, membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa.

[89] TPR tidak merujuk mahkamah ini kepada mana-mana kes untuk menyokong hujahan bahawa bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM pertuduhan tidak perlu mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan.

[90] Kes *Mohd Khir Toyo v. PP* [2015] 8 CLJ 769*;* [2015] 5 MLJ 429*; Dalip Bhagwan Singh v. PP* [1997] 4 CLJ 645; *Hamimah Idruss v. PP* [2020] 6 CLJ 407; [2020] 5 MLJ 161; *Karpal Singh Ram Singh v. PP & Another Appeal* [2016] 8 CLJ 15; *Lim Kheng Boon & Ors v. PP* [1991] 1 LNS 64; [1991] 2 MLJ 78; dan *Mazlan Othman v. PP* [2013] 1 CLJ 750 yang dirujuk kepada mahkamah ini oleh TPR tidak relevan. Pertuduhan dalam semua kes tersebut bukan di bawah s. 23(1) Akta SPRM dan tidak dibangkitkan isu s. 154 KTJ.

[91] Dalam kes pemohon, empat pertuduhan tersebut di bawah s. 23(1) Akta SPRM dan dibangkitkan isu s. 154 KTJ.

[92] Kes *Mohd Ismail Syed Merah v. PP & Other Appeals* [2022] 5 CLJ 218 yang dirujuk kepada mahkamah ini oleh TPR tidak relevan. Pertuduhan dalam kes ini di bawah s. 4(1)(a) AMLATFPUA dan bukan di bawah s. 23(1) Akta SPRM. Mahkamah Rayuan menyatakan pertuduhan terhadap perayu berkenaan kesalahan pengubahan wang haram di bawah s. 4(1) AMLATFPUA, elemen kesalahan ialah menggunakan hasil daripada aktiviti haram bagi pertuduhan pertama hingga ketujuh dan memiliki hasil daripada aktiviti haram bagi pertuduhan kelapan, semua keperluan elemen kesalahan dinyatakan dalam pertuduhan, tiada ketinggalan butir-butir dalam pertuduhan, keperluan di bawah ss. 152 dan 154 KTJ telah dipatuhi dan hujahan peguam perayu bahawa pertuduhan cacat, pertuduhan tidak menyatakan secara terperinci cara bagaimana kesalahan dilakukan dan melanggar peruntukan s. 152 dan 154 KTJ tidak mempunyai merit.

[93] Kes ini boleh dibezakan dengan kes pemohon. Pertuduhan dalam kes ini bukan di bawah s. 23(1) Akta SPRM, tiada ketinggalan butir-butir dalam pertuduhan dan keperluan di bawah s. 152 dan 154 KTJ telah dipatuhi.

[94] Dalam kes pemohon, empat pertuduhan tersebut di bawah s. 23(1) Akta SPRM dan terdapat isu sama ada keperluan di bawah s. 154 KTJ telah dipatuhi.

[95] Kes *Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak v. PP* [2022] 1 CLJ 491 (Mahkamah Rayuan) yang dirujuk kepada mahkamah ini oleh TPR adalah relevan. Pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM dan pertuduhan menyatakan cara kesalahan dilakukan iaitu telah terlibat dalam keputusan bagi pihak Kerajaan Malaysia berhubung suatu perkara tetapi tidak menyatakan kepentingan tertuduh dalam keputusan itu. Mahkamah Rayuan bersetuju dengan Mahkamah Tinggi bahawa tiada keperluan undang-undang untuk menyatakan dalam pertuduhan kepentingan tertuduh dalam keputusan itu.

[96] Ini berbeza dengan kes pemohon. Empat pertuduhan tersebut langsung tidak menyatakan cara kesalahan dilakukan sama ada membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa.

[97] Daripada kes *Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak v. PP* (Mahkamah Rayuan) yang dirujuk kepada mahkamah ini oleh TPR, pertuduhan bagi kesalahan sama di bawah s. 23(1) Akta SPRM menyatakan cara kesalahan dilakukan iaitu telah terlibat dalam keputusan bagi pihak Kerajaan Malaysia berhubung suatu perkara.

[98] Seperti dinyatakan di atas, kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM adalah berkenaan pegawai badan awam yang menggunakan jawatan atau kedudukannya untuk satu suapan, sama ada bagi dirinya sendiri, saudaranya atau sekutunya.

[99] Seksyen 23(2) Akta SPRM memperuntukkan seperti berikut:

> Bagi maksud subseksyen (1), seseorang pegawai badan awam hendaklah dianggap, sehingga akasnya dibuktikan, telah menggunakan jawatan atau kedudukannya untuk apa-apa suapan, sama ada bagi dirinya sendiri, saudaranya atau sekutunya, apabila dia membuat apa-apa keputusan, atau mengambil apa-apa tindakan, berhubungan dengan apa-apa perkara yang mengenainya pegawai itu, atau mana-mana saudara atau sekutunya, mempunyai kepentingan, sama ada secara langsung atau tidak langsung.

[100] Seksyen 23(1) Akta SPRM dibaca bersama-sama dengan s. 23(2) Akta SPRM, pada pandangan saya, kesalahan menggunakan jawatan atau kedudukan untuk satu suapan, adalah berkenaan tertuduh membuat keputusan atau mengambil tindakan berhubung suatu perkara.

[101] Saya tidak setuju dengan TPR bahawa cara pemohon menggunakan kedudukan tidak perlu dinyatakan dalam pertuduhan tetapi boleh dibuktikan melalui keterangan ketika perbicaraan. TPR tidak merujuk mahkamah ini kepada mana-mana kes autoriti untuk menyokong hujahan bahawa bagi sifat kes ini pertuduhan tidak perlu mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan.

[102] Jika cara pemohon menggunakan kedudukan boleh dibuktikan melalui keterangan ketika perbicaraan seperti dihujahkan oleh TPR, ini tentunya mendatangkan ketidakadilan kepada pemohon kerana tujuan suatu

pertuduhan adalah untuk maklumkan pemohon kesalahan yang dilakukan supaya dia boleh menyediakan pembelaannya. Daripada empat pertuduhan tersebut yang tidak mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan, pemohon tidak tahu sifat sebenar kesalahan yang dilakukan. Pemohon tidak berupaya untuk menyediakan pembelaan sewajarnya sebelum bermula perbicaraan.

[103] Bagi sifat kes ini, pada pandangan saya empat pertuduhan tersebut yang hanya menyatakan butir-butir yang disebut dalam ss. 152 dan 153 KTJ tidak memberikan pemohon notis mencukupi perkara yang dia dituduh. Memang benar empat pertuduhan tersebut menyatakan pemohon menggunakan kedudukan untuk satu suapan tetapi mengenai perkara apa. Adakah pemohon membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa. Butir-butir ini tidak dinyatakan.

[104] Empat pertuduhan tersebut kabur. Pemohon terkeliru. Pemohon tidak tahu yang mana satu, adakah dia membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa. Pemohon tidak seharusnya dibiarkan untuk membuat spekulasi.

[105] Empat pertuduhan tersebut tidak memberikan pemohon notis mencukupi perkara yang dia dituduh. Pemohon diprejudis apabila tidak tahu sifat sebenar kesalahan yang dilakukan dan tidak berupaya untuk menyediakan pembelaan sewajarnya sebelum bermula perbicaraan.

[106] Bagi sifat kes ini, pertuduhan hendaklah juga mengandungi butir-butir cara kesalahan dilakukan sama ada pemohon membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa. Ini bagi memberikan pemohon notis mencukupi perkara yang dia dituduh sebagaimana diperuntukkan di bawah s. 154 KTJ, pemohon tahu sifat sebenar kesalahan yang dilakukan dan pemohon berupaya untuk menyediakan pembelaan sewajarnya. Ini juga menurut pertuduhan seperti yang dirangka dalam kes *PP v. Dato' Sri Mohd Najib Hj Abd Razak* (*supra*) dan *PP v. Arul Kanda Kandasamy & Another Case* (*supra*).

[107] Kegagalan responden menyatakan cara kesalahan dilakukan sama ada pemohon membuat keputusan atau mengambil tindakan dan berhubung perkara apa, maka empat pertuduhan tersebut tidak mematuhi keperluan mandatori s. 154 KTJ. Ia bukan suatu kesilapan atau ketinggalan (s. 156 KTJ) atau ketidakaturan (s. 422 KTJ).

[108] Empat pertuduhan tersebut cacat kerana tidak mematuhi keperluan mandatori s. 154 KTJ.

[109] Pemohon tidak boleh dipaksa untuk melalui prosiding jenayah yang tidak menghiraukan atau tidak selaras dengan kehendak undang-undang iaitu s. 154 KTJ. Ini sama dengan penyalahgunaan proses mahkamah. Untuk membenarkan perbicaraan diteruskan dengan pertuduhan yang melanggar undang-undang akan menjadi penyalahgunaan proses mahkamah secara terang-terangan (lihat *Anuar Ghazali v. PP* (*supra*)).

Kesimpulan

[110] Pertuduhan cacat yang dikemukakan terhadap pemohon tidak boleh dipulihkan oleh s. 156 dan/atau s. 422 KTJ.

[111] Empat pertuduhan tersebut tidak mendedahkan suatu kesalahan di bawah s. 23(1) Akta SPRM dan empat pertuduhan tersebut tidak mematuhi keperluan mandatori s. 154 KTJ, adalah suatu hal keadaan luar biasa yang mewajarkan saya melaksanakan kuasa sedia ada. Ini bagi mengelakkan penyalahgunaan proses mahkamah dan salah laksana keadilan.

[112] Mahkamah mempunyai kuasa sedia ada untuk membuat perintah pemohon dilepaskan dan dibebaskan daripada empat pertuduhan tersebut (lihat *Abdul Azeez Abdul Rahim v. PP* (*supra*)).

[113] Saya membenarkan permohonan pemohon di perenggan 1 dan 2 notis usul (kandungan 1).

[114] Empat pertuduhan tersebut dibatalkan. Pemohon dilepaskan dan dibebaskan.